

► Kristel met haar dochters en hun toestelkens.

► Peter bij de troostmuur op de Stadsbegraafplaats, waarop kinderen een gedicht van hem kunnen te staan.

samen lvn

JE BENT PAS DOOD ALS NIEMAND MEER OVER JE PRAAT

Najaarsprogramma rouw en verlies

Samen je overleden familieleden en vrienden herdenken voor veel mensen is het een waardevol en onontbeerlijk deel van het leven. Daarom organiseert de stad gelegenheden waar dat kan. Ook Peter, Kristel, Tomas en Diewer verloren een dierbare. Zij hebben projecten op touw gezet om lotgenoten te steunen.

Het taboe rond de dood bij kinderen doorbreken

Diewer (xx): 'Lucas was vaak hees. Maar de neus-keloorarts stelde ons gerust: kinderen van vier jaar roepen nu eenmaal vaak. Een jaar later raadde die school ons aan om zijn te laten resten, omdat Lucas zo hard praatte. Vlak voor onze afspraak merkten we dat hij een zwelling had in zijn mond. Na een scan viel het verdacht: een tumor zo groot als een tennisbal in zijn hoofd-halsgebied. Hij werd meteen opgenomen in het ziekenhuis.'

Tomas (xx): 'Na een intensieve chemo- en bestraalingstreatment liep Lucas niet voor lang: een jaar later was de kanker terug. Bestraaling was geen optie meer, en chemo hielp onvoldoende. In september 2015 zijn we ermee gestopt. We zouden enkele maanden later starten met een alternatieve protonentherapie. Maar de ziekte heeft ons ingehaald: in november werd Lucas zo ziek dat hij twee morfine nodig had. Op 6 januari 2016 is hij gestorven. Hij was zeven.'

Diewer: 'Ik vind het nog altijd moeilijk om na Nieuwjaar de draag weer op te pikken. Ook de verjaardagen zijn zwaar. Net als in september: de dag dat alle kinderen terugkeren naar school - maar Lucas niet.'

'Gedichten voor mensen die eenzaam sterven'

Peter Mangel Schots (49): 'Toen ik 36 was, is mijn vader Jos gestorven. Hij leed aan kanker. Zeven jaar later ben ik gedichten over zijn behandeling, de machines en zijn lichaam. We hebben er altijd heel open met hem over gesproken. Toen de chemotherapie stoppen, wilden we hem vertellen dat hij waarschijnlijk zou sterven. Maar psychologen vonden het te vroeg. We zijn ooit gestopt op een tabou: met kinderen praat je niet over de dood.'

'Tijdens zijn behandeling heb ik een kinderboek geschreven, 'Nooit meer bont' over een jongen die weet dat hij doodgaat. Dat heb ik nog aan Lucas kunnen voorlezen. In 2019 hebben we de rvz Lucas for Life ongericht om het boekje uit te kunnen geven. Iedereen kan het bestellen via onze website. De opbrengst gaat naar het KITES-team van het UZ, dat palliatieve kinderen thuis begeleidt.'

Diewer: 'Met onze rvz lanceren we op 15 november ook een gratis online educatief pakket, om de dood bespreekbaar te maken bij kleuters. Jonge kinderen gaan er vaak eer en open eer mee om dan volwassenen. We hopen dat scholen en mensen thuis met het pakket aan de slag gaan.'

► Diewer en Tomas op Diestseveld, waar hun zoontje begraven ligt.

'Tastbare herinneringen doen deugd'

Kristel Lemmens (36): 'Na de geboorte van Linde, onze oudste dochter, kreeg mijn vrouw mentale problemen. Ondanks professionele hulp beterde het niet. Het woog zwaar op onze relatie, en uiteindelijk zijn we uit elkaar gegaan. In februari 2017 is hij uit het leven gestapt. Onze jongste dochter Fran beseft niet wat er gebeurd was, maar Linde was toen vier en snapte het wel.'

'Nu, vijf jaar later, is het nog steeds niet gemakkelijk, maar we zijn oké. Het verdriet komt en gaat. Op verjaardagen is het soms lastig. Linde is onlangs tien geworden. Papa was er natuurlijk niet bij. Hij zal haar ook nooit zien paarden. Zulke kleine dingen maken haar verdrietig. Dat weegt op je moederhart. Het enige wat je wil, is je kind gelukkig maken.'

'Ik wilde dat de meisjes spullen van hun papa hadden om te koesteren. Zo kwam ik op het idee om dekentjes te naaien van zijn kleren. De dekentjes liggen altijd in hun bed. Ze helpen om over hun papa te praten. Dan wijnen ze de sofies aan - dit is van mijn pyama, dit van zijn voetbalshirt - en vertel ik over.'

'Ik merkte dat de dekentjes mijn dochters heel veel deugd deden. Daarom maak ik nu ook voor andere mensen zulke koesterdecades. Ik heb er een eigen bedrijfje voor opgericht, 'Vergeet-jernietje'. Het geeft mij veel voldoening dat ik zo anderen kan helpen om troost te vinden.'

Najaarsprogramma rouw en verlies

Dit najaar kan je deelnemen aan tientallen activiteiten rond rouw en verlies. Ontdek het volledige programma op www.leuven.be/rouw-en-verlies.

- **Revelit**: concerten en voordrachten van onder meer Peter Mangel Schots. di 01/11 | Stadsbegraafplaats, Diestseveld Abdi van Park
- **Begraafplaatswandeling met kinderen**: voor (groep)ouders en kinderen vanaf 3 jaar. zo 06/11 14 – 15.30 uur | Diestseveld

Expo Lost Heartbeats: audiovizuele verliesverhalen

tot zo 06/11 | Abdij van Park

Lancering 'Doodgewoon': Lucas for Life vzw lanceert haar educatieve pakket. di 15/11 119 – 21 uur | Tweebronnen

- **Wereldlijfjesdag en nocturne**: de stad zet kaarsjes op alle kindergraven. Op de Stadsbegraafplaats gebeurt dat tijdens een nocturne met muziek en warme dranken. Zet je thuis ook graag een kaarsje voor het raam? Bestel dan een gratis kaartje online. zo 11/12 | 18 uur | Stadsbegraafplaats